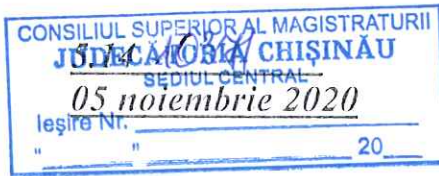

mun. Chișinău, str. Zelinski, 13 Republica Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21,
tel./fax (+373 22) 52 20 21, e-mail: jchisinau@justice.md.

mun. Chisinau, Zelinski 13 street, Republic of Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21,
tel./fax (+373 22) 52 20 21, e-mail: jchisinau@justice.md

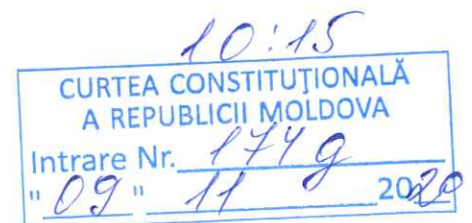
Curtea Constituțională a R. Moldova,
str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004, R. Moldova

Judecătoria Chișinău, sediul Central Vă expediază, spre examinare sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvențității, înaintată de avocat Iosip Andrei, în interesele administratorului insolvențității SRL „Valiexchimp”- Timotin Veaceslav, formulată în cauza de insolvențitate a SRL „Valiexchimp”.

*Anexa: încheiere nr. 2i-625/2018 din 29.10.2020- 4 file;
- sesizare- 37 file.*

*Vicepreședintele Judecătoriei Chișinău,
sediul Central*

Stratan Vitalie

CURȚII CONSTITUȚIONALE A REPUBLICII MOLDOVA

Str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

Prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit.a) și lit. g) din Constituție

22 iulie 2019

I - AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume/Denumire IOSIP 2. Andrei

3. Funcția - AVOCAT

4.

5.

6. Numele și prenumele reprezentantului.....

7. Ocupația reprezentantului.....

8. Adresa reprezentantului.....

9. Tel./Fax.....

II – OBIECTUL SESIZĂRII

10. Prezenta sesizare are ca obiect solicitarea de verificare a corespunderii constituționalității a prevederilor alin. (2) de la art. 145 din Legea insolvenței 149/2012 care prescrie că *“la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor”*, deoarece nu îndeplinește standartul calității legii, fiind contrare art. 23 alin. (2) din Constituția Rep. Moldova și art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului precum și din cauza că conferă instanțelor de judecată, care le aplică, o marjă excesivă de discreție și interpretare.

III - CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

11.1. Prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2017, la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat, a fost constatată și intentată procedura de insolvență față de debitorul SRL „Valiexchimp”. Conform dispozițiilor din hotărâre, **instanța a obligat administratorul insolvenței să notifice toți creditorii cunoscuți ai debitorului SC „Valiexchimp” SRL** privind dreptul de a înregistra cereri de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la 31 iulie 2017.

La 30 iunie 2017 hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial. Prin încheierea Judecătorei Chișinău din 19 august 2018 a fost aprobat planul procedurii de restructurare a debitorului SC “Valiexchimp” SRL pe un termen de 3 ani de zile.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău din 03 februarie 2020 a fost admisă cererea de demisie a administratorului insolvenței Popa Ion și în aceasta funcție a fost desemnat administratorul autorizat Găină Natalia.

11.2. Începînd cu ianuarie 2020, mai mulți creditori, printre care Bodiu Vladimir, Petrușevschi Margareta, Leu Ivan, Cebotari Ion, Moscovici Constantin și Tutunaru Valentina, au înaintat cereri de repunere în termen a cererilor de admitere a creanțelor asupra patrimoniului SRL „Valiexchimp”.

11.3. În motivarea cererilor creditorii invocă că, în baza recipiselor de împrumut, au dat iar SRL „Valiexchimp” a primit, cu împrumut, sume bănești. Invocă că nu au fost notificați corespunzător despre intentarea insolvenței debitorului SRL „Valiexchimp”, astfel pretind că au omis întemeiat termenul de înaintare a creanțelor. Respectiv, în temeiul art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței 149/2012, creditorii precizați solicită repunerea în termen a cererilor de admitere a creanțelor, motivînd că termenul de înaintare a creanțelor nu a fost respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului precum și că nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului de insolvență.

11.4. Cu referire la recipisele prezentate întru justificare creanțelor față de patrimoniul debitorului, precizez că recipisele nu conțin informații despre împrumutător, nefiind indicat codul fiscal, anul nașterii, domiciliul sau patronimicul împrumutătorului. Totodată, nici unul din potențialii creditori nu dețin acte contabile primare în sensul art. 19 (6) din Legea contabilității 113/2007 care să ateste predarea-primirea sumelor bănești.

11.4. LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

Prevederile relevante ale Constituției Rep. Moldova:

Articolul 23. Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Prevederi relevante ale Legii insolabilității 149/2012:

Art. 2. Noțiuni principale

Creditor - persoană fizică sau persoană juridică deținător al unui drept de creanță asupra patrimoniului debitorului, care poate face dovada creanței sale față de acest patrimoniu în condițiile prezentei legi;

Articolul 6. Citarea, notificarea și înștiințarea participanților la proces

(4) Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial

Articolul 7. Publicarea hotărârilor și încheierilor

(1) Dispozitivul hotărârilor și al încheierilor instanței de insolabilitate urmează să fie publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Cheltuielile de publicare se raportează la cheltuielile de judecată.

Articolul 35. Publicitatea hotărârii și notificarea creditorilor

(1) Dispozitivul hotărârii de intentare a procedurii de insolabilitate se remite spre publicare de către administrator în termen de 2 zile lucrătoare din data adoptării, conform art. 7.

(4) Odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate, administratorul insolabilității expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolubil.

Articolul 145. Înaintarea tardivă a creanțelor

(2) La cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Prevederi relevante din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului

Art. 6 – Dreptul la un proces echitabil

1. „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță, atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

IV EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

2. Excepția de neconstituționalitate se ridică din următoarele motive:

12.1. Exigențele preeminenței dreptului presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41). În acest sens, articolul 23 alin. (2) din Constituție impune adoptarea de către legislator a unor legi accesibile și previzibile.

12.2. Condiția accesibilității presupune ca textele de lege să poată fi cunoscute de către destinatari. Orice persoană trebuie să poată să dispună de informații privind normele juridice aplicabile într-un caz concret (*Khlyustov v. Rusia*, 11 iulie 2013, § 68). Accesibilitatea legii are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative și intrarea în vigoare a acestora, care se realizează în baza articolului 76 din Constituție, legea fiind publicată în Monitorul Oficial.

12.3. La rîndul ei, condiția previzibilității este îndeplinită atunci cînd persoana poate - în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă cu circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (*Gestur Jonsson și Ragnar Halldor Hall vs Islanda*, 30 octombrie 2018, § 88; *Berardi și Mularoni v. San Marino*, 10 ianuarie 2019, § 40).

12.4. Totodată, pentru ca legea să îndeplinească exigența previzibilității, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii discreționare a autorităților din domeniul respectiv, ținînd cont de scopul legitim urmărit, pentru a-i oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului (*Sissanis v. România*, 25 ianuarie 2007, § 66; *Seychell v. Malta*, 28 august 2018, § 50-52).

12.5. O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiect al controlului judecătoresc din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității. Aceeași concluzie este valabilă și pentru puterea discreționară nelimitată a instanțelor judecătorești (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61).

12.6. La elaborarea unui act normativ, legislatorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca aceasta să corespundă exigențelor calității, accesibilității și previzibilității. În particular, textul legii trebuie să corespundă principiului coerenței.

12.7. Astfel, legea trebuie să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care conține și să evite paralelismele legislative, care generează incertitudine și insecuritate juridică. În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative (HCC nr. 2 din 30 ianuarie 2018, § 45).

12.8. Analizînd textul de lege contestat, consider că nici legislatorul și nici instanțele de judecată în jurisprudența lor nu au explicat semnificația și aplicabilitatea noțiunii de „creditor” care se conține în textul normei de la art. 145 (2) din Legea insolvenței 149/2012 după cum urmează „**la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor**”.

12.8.1. Astfel, nu este clar stabilit și reglementat dacă noțiunea de „creditor” de la art. 145 (2) Legea insolvenței, impune instanței de insolvență obligația de a cerceta, la examinarea repunerii în termen a cererii de admitere a creanței, dacă persoana și-a probat calitatea de creditor în sensul art. 2 din Legea insolvenței 149/2012 precum și dacă instanța de insolvență este în drept să respingă cererea de repunere în termen a cererii de admitere a

creanței pe motiv că persoana nu a făcut dovada adecvată a dreptului de creanță asupra patrimoniului debitorului.

12.8.2. Or, potrivit prevederilor art. 2 din Legea insolvenței 149/2012, **creditor** este persoană fizică sau persoană juridică deținător al unui drept de creanță asupra patrimoniului debitorului, care poate face dovada creanței sale față de acest patrimoniu în condițiile prezentei legi.

12.8.3. Totodată, în Decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 83g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a noțiunii de „creditor” din articolul 2 din legea insolvenței 149/2012, Curtea a specificat că „*însăși existența creanței și depunerea cererii introductive nu conduc la apariția calității procesuale de creditor. Această calitate și toate drepturile ce decurg din ea vor apărea numai după ce creanța acestuia este validată, iar în acest sens creditorii trebuie să-și argumenteze creanțele.*”

12.8.4. Respectiv, considerăm că prevederile art. 145 (2) din Legea insolvenței 149/2012 urmează a fi aplicate în coroborare cu prevederile art. 2 din Legea insolvenței 149/2012. Astfel, pînă să fie examinate temeiurile de repunere în termen a unei cereri de admitere a creanței, instanța de insolvență este obligată să verifice și să constate dacă persoana a făcut dovada, în modul stabilit de lege, a creanței asupra patrimoniului debitorului și respectiv dacă este în drept să pretindă repunere în termenul de înaintare a creanțelor. Or, în lipsa unei dovezi adecvate, instanța ar urma să constate că cererea este depusă de o persoană fără capacitate procesuală de folosință.

12.8.5. Însă, în practica judiciară, în lipsa unei reglementări clare și previzibile, instanțele de judecată, la examinarea cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor, se rezumă doar la cercetarea și constatarea temeiurilor de repunere în termen, adică persoana creditorului și notificarea despre intentarea procesului de insolvență, fără a verifica dacă s-a justificat existența dreptului de creanță. Totodată, instanțele de judecată menționează că obiecțiile legate nemijlocit de dreptul de creanță urmează să fie examinate doar în cadrul ședinței speciale de validare a creanțelor, or în caz contrar instanța riscă să se antepună.

12.8.6. Considerăm că incertitudinea juridică de aplicare a normei contestate este rezultatul lipsei de previzibilitate a normei expuse la art. 145 (2) din Legea insolvenței, la caz nefiind vorba despre interpretarea și aplicarea legii dar despre faptul că modul de redactare a normei nu asigură respectarea legăturii logico-juridice. Totodată, norma nu corespunde standardelor de calitate, previzibilitate și coerență.

12.9. Deasemenea, legislatorul nu a reglementat clar esența și aplicabilitatea sintagmei „**circumstanțe legate de persoana creditorului sau obiectul creanței**”, de la art. 145 (2) din Legea insolvenței 149/2012. Semnificația sintagmei și modalitate de aplicare practică nu se regăsește nici în practica judiciară. Din aceste motive, puterea discreționară a instanțelor de insolvență, la aplicarea normei contestate, este extrem de înaltă și duce la admiterea arbitrariului, fapt prin care se încalcă dreptul al un proces echitabil consfințit la art. 6 §1 CEDO.

12.9.1. Spre exemplu, în practica judiciară, drept circumstanțe legate de persoana creditorului, este apreciat faptul că potențialul creditor este persoană fizică și nu este obligat să urmărească Monitorul Oficial, respectiv, în lipsa notificării individuale, nu a putut să cunoască despre intentarea procesului de insolvență față de debitor.

12.9.2. Astfel, consider că sintagma respectivă este una incompletă și lipsită de previzibilitate, context în care instanțele de judecată se bucură de o putere discreționară nelimitată. În rezultat persoanele nu pot să beneficieze de un tratament egal dar se și afectează securitatea raporturilor juridice, fapt contrar art. 6 §1 CEDO.

12.9.3. Respectiv, lipsa de claritate a prevederilor contestate și a unor garanții jurisdicționale suficiente împotriva arbitrariului încalcă prevederile art. 1 (3) și art. 22 în coroborare cu art. 23 din Constituția Rep. Moldova și nu asigură respectarea dreptului la un proces echitabil.

12.11. Totodată, consider că legislatorul nu a stabilit clar și previzibil care este modalitatea de notificare a creditorilor debitorului insolubil în cazul în care creanțele acestora nu figurează în evidența contabilă a debitorului, iar în consecință norma de la art. 145 (2) din Legea insolvenței 149/2012 nu reglementează clar semnificația și aplicabilitatea sintagmei **„dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență, repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor”**.

12.11.1. Într-u susținerea acestei afirmații atenționez asupra prevederilor art. 26 alin. (2) și 35 (4) din Legea insolvenței 149/2012, care obligă administratorul provizoriu/administratorul insolvenței/lichidatorul să notifice doar **creditorii din evidența contabilă / cunoscuți** ai debitorului. Totodată, art. 35 (1) din aceeași lege prescrie că dispozitivul hotărârii de intentare se publică în Monitorul Oficial conform prevederilor art. 7.

12.11.2. Respectiv, din textul normei de la art. 145 (2) din Legea insolvenței nu rezultă dacă **„nerespectarea procedurii de notificare a creditorilor despre intentarea procesului”** se referă doar la **nenotificarea individuală a creditorilor cunoscuți** sau și la **nenotificarea generală a creditorilor care nu figurează în evidența contabilă a debitorului și respectiv nu sunt cunoscuți**.

12.11.3. Astfel, nu este clar reglementat de legislator dacă **faptul nenotificării individuale a unui creditor necunoscut** poate fi considerat ca **„nerespectare a procedurii de notificare despre intentarea procesului”** și dacă constituie temei pentru repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor. Astfel, consider că norma contestată este incomplet redactată, motiv din care puterea discreționară a instanțelor de judecată este nelimitată.

12.11.4. Totodată, legislatorul nu reglementează la art. 145 (2) din Legea insolvenței 149/2012 nici faptul dacă **„nerespectarea procedurii de intentare a procesului”** poate fi considerată și atunci când creditorii necunoscuți au fost notificați general, în conformitate cu prevederile art. 7 din Legea insolvenței 149/2012, prin publicarea hotărârii de intentare a procesului în Monitorul Oficial.

12.11.5. În concluzie, considerăm că norma nu corespunde standardelor calității și respectiv este neconstituțională iar în consecință încalcă dreptul la un proces echitabil.

12.12. Așadar, în contextul omisiunilor legislative sus precizate, la examinarea cererilor de repunere în termen a cererilor de admitere a creanțelor, instanțele de judecată, avînd putere discreționară nelimitată ca urmare a lipsei de previzibilitate a normei, admit arbitrariul și aplică diferit norma de la art. 145 (2) din Legea insolvenței 149/2012 în raport cu participanții procesului de insolvență. Așa se face că într-un caz publicarea în Monitorul Oficial a hotărârii de intentare este considerată ca respectare a procedurii de notificare a creditorului necunoscut iar în alt caz este considerată ca lipsă de notificare.

12.13. Ca și aspecte de drept comparat, învederăm prevederile art. 42 din Legea României nr. 85 din 25 iunie 2014 care prevede că **„Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență (analogic în Rep. Moldova este considerat Monitorul Oficial).”**

12.14. În același timp, art. 114 (1) din Legea României nr. 85 din 25 iunie 2014 prescrie că **„cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 42, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), va fi decăzut, cât privește creanțele respective,**

din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor și nu va dobândi calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură”.

12.13. Astfel, în Decizia nr. 26 din 20.01.2010 Curtea de Apel Constanța a menționat că „criticile aduse de recurentă nu sunt întemeiate cât timp administratorul judiciar și-a îndeplinit atribuțiile stabilite atât prin lege cât și prin hotărârea de numire, fiind mai mult decât evident faptul că notificarea personală a creditorilor poate avea loc doar în situația în care aceștia sunt cunoscuți, în caz contrar notificarea fiind prezumată prin publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență” (a se vedea Codul insolvenței adnotat <http://www.just.ro/wp-content/uploads/2016/03/Cod-adnotat-FINAL.docx>).

V - CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

13.1. Admiterea prezentei excepții de neconstituționalitate ridicată în dosarul civil nr. 12-2i-18777-23032018

13.2. Exercițarea controlului de constituționalitate a normei inserate la art. 145 (2) din Legea insolvențabilității 149/2012 **”la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvențabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvențabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor”**, deoarece nu îndeplinește standartul calității legii, fiind contrare art. 23 alin. (2) din Constituția Rep. Moldova și art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului precum și din cauza că conferă instanțelor de judecată, care le aplică, o marjă excesivă de discreție și interpretare.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

14. Nu sunt.

VII – LISTA DOCUMENTELOR ANEXATE

- 15.1. Cererea lui Cebotari Ion privind repunerea în temen a cererii de admitere a creanțelor cu anexe;
- 15.2. Cererea lui Bodiu Vladimir privind repunerea în temen a cererii de admitere a creanțelor cu anexe;
- 15.3. Cererea lui Moscovici Constantin privind repunerea în temen a cererii de admitere a creanțelor cu anexe;
- 15.4. Cererea lui Leu Ivan privind repunerea în temen a cererii de admitere a creanțelor cu anexe;
- 15.5. Cererea lui Petrușevschi Margareta privind repunerea în temen a cererii de admitere a creanțelor cu anexe;
- 15.6. Cererea lui Tutunaru Valentina privind repunere în termenul de admitere a creanței;

VIII – DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

16. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte

Locul: Chișinău

Data: 27.07.2020

Andrei IOSIP

(semnătura)

ÎNCHEIERE
În numele legii

29 octombrie 2020

mun. Chișinău

Judecătoria mun. Chișinău (sediul Central)

În componență:

Președintele ședinței, judecător

Ceban Alexandru

Grefier

Colța Irina

examinând în ședință de judecată publică cererea depusă de către reprezentantul administratorului de insolabilitate SRL „Valiexchimp”, avocat Iosip Andrei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012 formulată în procesul de insolabilitate SRL „Valiexchimp”-

a c o n s t a t a :

1. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2i-277/2017 din 22.03.2017 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Valiexchimp” cu sediul în mun. Chișinău, șos. Hâncești 38 A, c/f: 1002600009747, precum și a stabilit măsuri asigurătorii în vederea prevenirii modificării stării bunurilor.
2. Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16.06.2017, s-a admis cererea introductivă declarată de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Valiexchimp” și s-a intentat procedura de insolabilitate față de debitorul SRL „Valiexchimp”, fiind desemnat în funcția de administrator al insolabilității Administrator autorizat Popa Ion, deținătorul autorizației nr. 63 din 14.01.2015.
3. Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2i-625/18 din 17.09.2018 s-a confirmat Planul procedurii de restructurare al debitorului SRL „Valiexchimp”, s-a încetat procedura de restructurare cu aplicarea Planului procedurii de restructurare față de SRL „Valiexchimp” cu desemnarea în calitate de administrator al insolabilității pe administratorul autorizat Popa Ion, deținătorul autorizației nr. 63 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției.
4. La data de 29.01.2020, administratorul insolabilității SRL „Valiexchimp”, Popa Ion a înaintat o cerere de demisie din funcția de administrator al insolabilității.
5. Prin încheiere Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-625/18 din 03.02.2020, s-a admis cererea de demisie a administratorului insolabilității SRL „Valiexchimp” – Popa Ion și a fost desemnat în calitate de administrator al insolabilității SRL „Valiexchimp” - administratorul autorizat Găina Natalia, deținătoarea Autorizației nr. 198 din 23.03.2015 eliberată de Ministerul Justiției.
6. La data de 27 iulie 2020, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul administratorului de insolabilitate SRL „Valiexchimp”, avocat Iosip Andrei a anexat sesizare privind excepția de neconstituționalitate a normei înserate la art. 145 alin (2) din Legea insolabilității nr. 149/2012.

7. La data de 05.08.2020, administratorul insolvabilității SRL „Valiexchimp” Găina Natalia a înaintat o cerere de demisie din funcția de administrator al insolvabilității a SRL „Valiexchimp” temei fiind lipsa de timp în vederea exercitării efective a funcției, demisie care a fost acceptată de Comitetului creditorilor în ședința din 04.08.2020, cu propunerea desemnării noului administrator al insolvabilității, administratorul autorizat Timotin Veaceslav deținătorul Autorizației nr. 4 din 14.01.2015 eliberată de Ministerul Justiției.
8. Prin încheiere Judecătorei Chișinău, sediul Central nr. 2i-625/18 din 02.09.2020, s-a admis cererea de demisie a administratorului insolvabilității SRL „Valiexchimp” – Găina Natalia și a fost desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL „Valiexchimp” - administratorul autorizat Timotin Veaceslav, deținătoarea Autorizației nr. 4 din 14.01.2015 eliberată de Ministerul Justiției.
9. În ședința de judecată din 29 octombrie 2020, reprezentantul administratorului debitorului SRL „Valiexchimp”, avocat Iosip Andrei a solicitat instanței de judecată ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 *„la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor”*, deoarece nu îndeplinește standardul calității legii, fiind contrare art. 23 alin (2) din Constituția R. Moldova și art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului precum și din cauză că conferă instanțelor de judecată, care le aplică, o marjă excesivă de discreție și interpretare.
10. În ședința de judecată administratorul de insolvabilitate, Timotin Veaceslav a susținut sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012
11. Studiind cererea depusă de către reprezentantul administratorului debitorului SRL „Valiexchimp”, avocat Iosip Andrei, instanța de judecată ajunge la concluzia că aceasta urmează să fie admisă, din următoarele considerente.
12. Din prevederile art. 121, alin. (1)-(3) CPC rezultă că: în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.
13. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:
 - a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
 - b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
 - c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

- 3
- d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.
14. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile.
15. Din prevederile art. 135, alin. (1), lit. g) din Constituție rezultă: Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.
16. Potrivit pct. 79-80 din Hotărîrea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate): "[...] controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. [...] dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă de asemenea, posibilitate Curții Constituționale, în calitate sa de garant al supremației Constituției, să-și exercite controlul asupra puterii legislative cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale".
17. Potrivit pct. 82-83 din aceeași hotărîre, Curtea a statuat că: "[...] judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate. [...] verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82".
18. Din conținutul cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate rezultă că se solicită verificarea constituționalității prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 „*la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor*”, deoarece se pretinde că nu îndeplinește standardul calității legii, fiind contrare art. 23 alin (2) din Constituția R. Moldova și art. 6 §1 din Convenția

Europeană pentru Drepturile Omului precum și din cauză că conferă instanțelor de judecată, care le aplică, o marjă excesivă de discreție și interpretare.

19. Ținând cont de faptul că au fost întrunite toate condițiile citate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea înaintată urmează să fie admisă.
20. Reieșind din cele expuse mai sus, în temeiul art. 135, alin. (1), lit. a) și g) Constituție, art. 12, alin. (1) și (3) CPC, instanța de judecată,,

d i s p u n e :

Se admite cererea depusă de către administratorului de insolabilitate SRL „Valiexchimp”, avocat Iosip Andrei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012 *„la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor”*.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012 *„la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor”*.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere și sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate cu anexe.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, Judecătorul

/semnătură/ **Ceban Alexandru**

